1836. No. 53.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 1 JULY.

De GOUVERNEUR der provincie *DRENTHE* brengt ter kennis der belanghebbenden, dat de acten ter uitoefening der Jagt, gedurende den geopenden jagttijd, tusschen 1° Julij 1836 en 30 Junij 1837, heden aan de Ontvangers der Registratie in dit gewest, ieder voor zijn ressort, zijn verzonden; en bij dezelven, tegen betaling der verschuldigde recognitie- en zegelgelden, kunnen worden afgehaald.

Assen, den 22sten Junij 1836.

De Gouverneur voornoemd,

J. J. VAN DEDEM.

's GRAVENHAGE, den 26 Junij.

Bij Zr. Ms. besluit van den 20sten dezer is benoemd tot substituut-officier bij de Regtbank van eersten aanleg te Assen, mr. *E. J. Thomassen à Thuessink van der Hoop.*

— Den 27sten Junij is de eerste dezer volgende maand wordt Z. K. H. de *Prins van Oranje*, met zijne twee zonen, uit Londen hier terug gewacht.

Men meldt, dat de drie Prinsen op vrijdag den 17den dezer een groot feest hebben bijgewoond, hetwelk hun door de officieren der koninklijke artillerie te Woolwich gegeven is. Vóór dat feest hadden de Prinsen te Woolwich het koninklijk instituut voor de artillerie in oogenschouw genomen, en hadden de aanwekelingen daarvan verscheidene oefeningen voor hen volvoerd. Aan den maaltijd bekleedde de Grootmeester der artillerie, sir *Hussey Vivian*, het voorzitterschap. De Prins *van Oranje* zat aan zijne regterhand. Onder de overige aanzienlijke gasten merkte men den markies *van Anglesey*, lord *Hill*, den generaal lord *Stafford*, lord *Fitzroy Somerset*, den hertog *van Beaufort* en verscheidene aanzienlijke officieren op. Na den afloop van den maaltijd werden de gezondheden van den Koning en de leden van zijne familie, onder het losbranden van het geschut en met toejuiching gedronken. Daarna stond de voorzitter op, en sprak aldus: »Ik stel de gezondheids-dronk van eenen doorluchtigen Prins voor. Toen geheel Europa door de feiten van een buiten gewoon man in verwarring was gebragt, bijna alle troonen tot in hunne grondvesten waren geschokt, en onze onafhankelijkheid bedreigd werd, rangschikte de edele Prins, dien ik bedoel, zich onder de vlaggen van het Britsche leger en gedroeg zich daar op eene wijze, die hem bij dezelve de grootste eer verwierf, in alle opzigten den alom bekenden moed en dapperheid zijner voorouders waardig was. Ik weet niet, wat men meer in den Prins moet bewonderen, zijne persoonlijkheid en heldenmoed als krijgsman, of zijne dapperheid in het oorlogsveld. Die Prins bevindt zich thans in ons midden, op den dag der verjaring zijner roemrijke overwinning, waarover hij heeft doen zegenen, en die hij met zijn bloed heeft bezegeld. Vele jaren zijn verschenen dat tijdstip voorbij gegaan, maar de herinnering daarvan is in ons gemoed gegrift gebleven. Hij is in ons midden gekomen, en indien er bewijs noodig ware voor den ijver, die men te zijnen aanzien koesteren, dan was de ontvangst, die hij overal ontmoet, daartoe strekkend. Ik zal, in de tegenwoordigheid van Z. K. H., niets meer zeggen, maar eindig met de gezondheid van Z. K. H. den Prins van Oranje voor te stellen."

Deze korte aanspraak werd van tijd tot tijd door de luidruchtige toejuichingen der verzamelde gasten afgebroken, en de toast werd, onder het bulderen van het geschut, met buitengewone geestdrift gedronken. De muzijk deed daarbij de geliefde toonen van *Wilhelmus van Nassauwen* hooren.

Z. K. H. de Prins van Oranje stond op, en bedankte in de volgende bewoordingen: »Ik ben trotsch op de eer, die mijne krijgsmakkers mij zoo even bewezen hebben. Ik heb in het Britsche leger zeer gelukkige dagen beleefd; het strekt mij tot het grootste genoegen, mij weder in dezelfs midden te bevinden; niets kan voor mij aangenamer wezen. Ten einde een bewijs te geven van de achting, die ik voor hetzelve koester, vraag ik vergunning om de gezondheid intestellen van den Grootmeester der artillerie en van het koninklijk artillerie-regiment."

— Men verneemt, dat den 25sten des namiddags, weder op Koning *Philips*, terwijl hij zich naar Neuilly begaf, is geschoten. Eene telegrafische depeche, van den 26sten, te Rijssel ontvangen, en van daar naar Brussel overgebragt, luidt aldus: »De Koning der Franschen is een nieuw gevaar ontkomen. Een bijzonder persoon heeft op Z. M. geschoten, welke echter niet getroffen is geworden. De moordenaar is aangehouden. Parijs is verontwaardigd. Overal heerscht orde.

— Prins *Leopold* heeft zijnen gezant aan het Fransche Hof, den heer *Lehon*, den titel van graaf geschonken.

LONDEN, den 25 Junij.

Van de zijde der Oppositie wordt nogmaals vastgehouden, dat, bijaldien de Lords niet aan de Gemeenten toegeven, ten opzigte der Iersche corporatien, het Parlement geprorogeerd zal worden.

— Sedert lang was de openbare aandacht gevestigd op eene aanklagt van Lord *Norton* tegen den eersten Minister, Lord *Melbourne*, als had deze zich aan ongeoorloofden omgang met de echtgenoote van den aanklager schuldig gemaakt. Men had eerst gedacht, dat deze zaak in der minne zou zijn bijgelegd, dan zij heeft woensdag voor het Hoog Civiel Gerechtshof gediend en, na zeer levendige en langdurige debatten, is de aangeklaagde door de Jury vrijgesproken, waarop zich een zoo luid gejuich van goedkeuring in de zaal verhief, dat de Lord Opperrechter veel moeite had daar aan een einde te maken.

De bladen der tegenpartij leggen in deze zaak eene zeer loffelijke kiesschheid aan den dag, maar meenen niet te min, dat de man, wiens vergaande ligtzinnigheid thans zoo openlijk gebleken is, den hoogen rang, dien hij in 's Staat bekleedt, hoe zwaarlijk langer kan blijven behouden. Dit is de tweede maal, dat Lord *Melbourne* in dergelijk proces gewikkeld is geweest.

— Men leest in de dagbladen, dat Z. K. H. de Prins van Oranje, namens Hoogstdeszelfs Vader, den Hertog *van Beaufort* en verscheidene andere aanzienlijken heeft uitgenoodigd, om het Hof van 's Gravenhage in het begin van Julij te komen bezoeken, als wanneer ten Hove een aantal feesten zou gegeven worden ter eere van de aanzienlijke Engelsche gasten, welke, met vaartuigen van de jagt-club, naar Rotterdam zouden overgebragt worden. De jonge Prinsen van Oranje doen een reisje door het land, en hebben zich in de eerste plaats naar Cambridge begeven.

PARIJS, den 24 Junij.

In de Kamer der Pairs heeft de heer *de Dreux Brézé* tegen het verleenen van 200,000 francs voor het vieren van den zesden verjaardag der Julij-omwenteling gesproken, en wel daarom, dat het houden van zoodanige feesten weinig strookte met de pogingen der Regering, om de beginselen der revolutie te bestrijden. Hij wilde liever, dat men een rouw-feest zou aanrigten, ter gedachtenis aan den gruwelijken aanslag op 's Konings leven en aan de ongelukkige slagtoffers van dezen moord. De Minister van financien heeft die aanmerkingen wederlegd, en beweerd, dat de Julij-omwenteling eene wettige daad was geweest, en niet zoo zeer het gevolg van een volksopstand, als wel van het gedrag der toenmalige Regering, die het verbond verscheurd had, dat tusschen haar en de Natie was gesloten. Na eenige woordenwisseling is de gevraagde som met 90 tegen 4 stemmen toegestaan.

— Er zijn vervolgingen begonnen tegen eenige Duitschers, die, ten getale van twee honderd en vijftig, op den Mont Calvaire, nabij Parijs, eene volksvergadering, hebben gehouden ter herinnering van het Hambacher-feest.

Maandag zijn omtrent dertig Poolsche uitgewekenen op de prefectuur van politie ontboden, en is hun aangezegd, dat zij binnen vijf dagen Parijs moesten verlaten. Zij hebben zich met een smeekschrift tot den Minister van binnenlandsche zaken gewend, ten einde dit harde bevel te doen intrekken.

— Men verhaalt, dat de Spaansche eerste minister *Isturiz*, den 12den aan den Franschen ambassadeur verklaard zou hebben, dat, zoo Frankrijk de Koningin niet te hulp kwam, om den burger-oorlog te doen eindigen, en de stoutmoedigheid der overdrevene partij te beteugelen, zij zich genoodzaakt zou zien Madrid met de Prinsessen te verlaten en naar Sevilie of Cadix de vlugt te nemen.

— Van de ministeriele zijde is het volgende uit Spanje medegedeeld:

Cordova, [illegible] te Vittoria aangekomen. [illegible] waren troebelen, die te Sarragossa uitgebroken zijn, gestild.

Tusschen de generaal *Cordova* en den Britschen generaal *Evans* bestaat steeds eene toenemende vijandschap. De laatstgenoemde stelt den Spaanschen bevelhebber voor alle oorzaak, dat het bewind van Madrid niet behoorlijk voorziet in de behoeften der Britsche hulptroepen, en hem, om welke reden dan ook, buiten de mogelijkheid stelt, om zijne operatien te vervolgen. Hij heeft het groot kruis van de orde van *S. Fernando*, hetwelk hem door de Regentes was verleend, teruggezonden, en daarenboven het bewind van Madrid doen te kennen geven, dat, indien het niet beter kan of wil voorzien in de noodruft zijner manschap, hij na den afloop van het eerste dienstjaar, en alzoo den eersten Julij aanstaanden, genoodzaakt zal zijn, om zich aan het Bestuur van Groot-Brittannie te wenden, ten einde met zijne troepen *naar Engeland te worden teruggevoerd*. Officieren, zoo wel als soldaten schijnen ernstig te verlangen, dat dit laatste moge plaats hebben.

— »In de brieven van de Spaansche grenzen wordt vrij algemeen verzekerd, dat het leger van *Don Carlos* gebrek begint te krijgen aan verschillende behoeften, omdat de Fransche sluikers niet meer op crediet willen leveren, en de hulpbronnen van de Spaansche geestelijkheid beginnen uitgeput te worden.

— Den 25 Junij. Brieven uit Oran, van den 16den melden eenige bijzonderheden nopens het verjagen van de troepen van *Abdel-Kader*. De generaal *Bugeaud* had de houding aangenomen, als of

hij zich van de Tafna naar Tlemecen wilde begeven. De Arabieren hadden dienvolgens hunne beschikkingen gemaakt en een corps ruiterij op de flank van het Fransche leger geloten, ten einde hetzelve op den marsch te verontrusten. De generaal *Bugeaud* heeft zich op eens tegen dit korps gewend, en, na vergeefsche pogingen, om hetzelve tot een aanval uit te lokken, het op zijne beurt aangetast, en uit een doen stuiven. Den 15den is de generaal te Oran teruggekomen. Het blijkt intusschen, dat deze togt weder met veel bezwaar is vergezeld geweest, en een aantal soldaten heeft gekost, inzonderheid van het 62ste regiment, wanvan de manschap, nog ongewoon aan de lucht van het klimaat, veel achterblijvers heeft gehad, die dadelijk door de Arabieren, welke zich, zoo het schijnt, weder hadden bereenigd, zijn vermoord.

Men erkent, dat de Arabieren voordeelen maken in de kunst van den oorlog te voeren. Den 19den of 20sten zoude de generaal *Bugeaud* den togt naar Tlemecen aannemen.

— In berichten uit Madrid van den 18den wordt melding gemaakt van onlusten te Sarragossa. De nationale garde van die stad had zich in eene petitie aan de Regentes met kracht tegen het bewind van den heer *Isturiz* verklaard. Deze, hoogst verbolgen over dien maatregel, had den generaal *Rotten* last gegeven, om den generaal *Narvaez*, met eenige uitgelezen troepen, naar Sarragossa te zenden, ten einde de nationale garde te ontwapenen, en de voornaamste oproerstokers te doen vatten, doch de inwoners van genoemde stad hebben terstond verklaard, dat zij zulks niet zouden dulden, en, zoo de generaal *Narvaez* voorttrok, zich te weer zouden stellen. De generaal *San Miguel*, zonder troepen, om zijn gezag te doen gelden, heeft toegegeven, en de Minister *Isturiz* heeft zich genoodzaakt gezien deze toegeeflijkheid goed te keuren.

— In Madrid was het rustig; de Regentes was naar het Pardo teruggekeerd, en men wachtte bedaard de eerste tijdingen van de overwinningen, welke de generaal *Cordova* had beloofd te zullen behalen. Uit Valencia had men daarentegen ontrustende berigten, ten zeke van de vorderingen der Carlisten.

— De beruchte *Sieyes*, voormalig lid van de constituerende vergadering en van de conventie en achtervolgend directeur en consul van de republiek, graaf en pair van het Keizerrijk, lid van het instituut, is den 20 dezer in den ouderdom van 88 jaren overleden. Hij was het, wiens stilzwijgen in de vergadering door *Mirabeau* als eene openbare ramp werd aangewezen. Onder de restauratie, als koningsmoorder uit Frankrijk verbannen, was hij naar België geweken; doch, na de omwenteling van Julij en de troonsbestijging van *Lodewijk-Philips*, geen gevaar meer in Frankrijk te duchten hebbende, keerde hij aldaar terug, om er zijne dagen te eindigen.

FRANKFORT, den 24 Julij.

In eenen brief uit Konstantinopel van den 1sten Junij, welke van eene den Russen toegenegene hand, afkomstig schijnt te zijn, wordt aangemerkt: voorzeker heeft lord *Ponsonby* reden, om zich te beklagen over de mishandelingen, die zijn landgenoot ondergaan heeft; de vertegenwoordigers der andere Mogendheden stemmen daarin met hem in; maar hij heeft groot ongelijk, wanneer hij zich niet te vreden laat stellen met eene voldoening, die tegen het engelsche voorval genoeg opweegt, namelijk, met de bestraffing van den Kadi van Soutari. Lord *Ponsonby* weet zeer goed, dat de Reis-effendi de ziel van het Turksche ministerie is; ja, dat hij de eenige man is, die onder de moeijelijke omstandigheden, in welke de Porte zich bevindt, met raad en daad uitkomst weet te geven, zoo dat zijne verwijdering van het bewind zoo veel zou wezen, als of men den Sultan van het licht beroofde.

Volgens brieven uit Stockholm waren bevelen naar Karelskroon en Gothenburg uitgevaardigd, om alle bij de vloot bevolene uitrustingen vóór het einde dezer maand te staken en de linie-schepen, fregatten en kanonneerschepen, tot wier uitrusting bevel was gegeven, te ontakelen, en naar hunne stations terug te zenden.

— Naar men meldt, hebben zich tegen de uitvoering van het plan omtrent den aanleg van een ijzeren spoorweg van Weenen naar Bochnia, zoo groote zwarigheden opgedaan, dat hetzelve, waarschijnlijk volgens sommigen geheel, volgens anderen grootendeels, opgegeven zal moeten worden. De heer *v. Rothschild*, die aan het hoofd der onderneming staat, zou te kennen hebben gegeven, dat, indien de bedoelde zwarigheden bevestigd mogten worden en dus de onderneming niet mogt kunnen worden voortgezet, hij aan de aandeelhouders de ingelegde gelden, met eene rente van 4 pct., zou teruggeven en al de gemaakte kosten voor zijne rekening nemen. Men meent echter, dat het verlies van genoemden kapitalist minder belangrijk zal wezen dan dat van verscheidene speculanten, die de aandeelen in dien spoorweg tegen 18 en meer percenten boven de nominale waarde gekocht hebben.

Ook het plan van den ijzeren spoorweg van Berlijn naar Potzdam is, naar men uit Berlijn meldt, in duigen gevallen. Men vleide zich, dat nu toch de weg van Berlijn naar Stettin tot stand zoude komen. In de Pruissische provincien Pommeren, Posen en Pruissen is de Regering voornemens, verscheidene wegen te doen aanleggen, deels ter verbetering van den toestand des lands, deels om de verarmde ingezetenen werk te verschaffen.

— Dezer dagen is het huwelijk van den baron *Lionel van Rothschild* met mej. *Charlotte van Rothschild* hier voltrokken. De pracht en weelde, die bij deze gelegenheid zijn ten toon gespreid, zijn onbeschrijfelijk.

— Het dagblad der beide Sicilien, van den 28sten Mei, deelt uitvoerige bijzonderheden mede nopens de vreeselijke aardbeving, die in den nacht van den 24sten April het distrikt van Rossano in Calabria Citra geteisterd heeft. Het geheele distrikt heeft min of meer geleden, maar voorál werden de gemeenten Rossano en Crosia getroffen; in eerstgenoemde zag men, een oogenblik na de aardbeving, de meeste huizen omver geworpen of instortende, en te Crosia was geen enkel huis overeind blijven staan. Te Crosia en Rossano hebben op den dag der ramp 192 personen het leven verloren, en zijn 240 min of meer zwaar gewond; de anderen gedeelten van het distrikt hebben minder zware verliezen te betreuren.

Practische aanwijzing ter ontginning van heidevelden, van FRANS DE COSTER.

[Vervolg van no. 45.]

VIJFDE AFDEELING.

Bewerking van woest land voor de Houtteelt.

Het is van belang te weten, voor welke gewassen ieder soort van woeste grond geschiktheid heeft. Men moet zich een slecht gevolg voorstellen, wanneer men aan den bodem eene vrucht wil opdringen, voor welke dezelve niet berekend is, terwijl men zich kan verzekerd houden, dat hij met geringe kosten welig zal voortbrengen die vruchten, voor welke de natuur hem bestemd heeft.

Diepe, magere, harg-zandige gronden, [illegible] eene dunne aard-korst overdekt is, die niet goed of al te dun is, kan tot bouwland niet dienen. Al wilde men zoodanigen grond dubbel mesten, zoude hij niet dan ellendige vruchten voortbrengen, de mest zoude jaarlijks in de aarde vergaan en nutteloos verspild zijn. Een soodanige bodem is dan alleen voor dennen-bosschen geschikt, welke de doelmatigsten zijn om woeste gronden ter cultuur te brengen, immers daar, waar men geen overvloed van eigen mest heeft, of waar men dezelve van verwijderde plaatsen zou moeten aanvoeren. De dennen zullen den bodem langzamerhand verwarmen, verbeteren en tot goed bouwland voorbereiden, zoo als wij zulks nader zullen aantoonen. Het is waar, deze wijze van land-aanmaking voert zeer langzaam tot het doel, maar zij is de beste, de meest algemeene en de minst kostbare, waarom wij over dezelve ook wat breedvoeriger zullen handelen.

De manier, op welke men bij eenen hard-zandigen bodem, die slechts met eene dunne aard-korst overdekt is, moet te werk gaan is deze: Men ploegt eerst de goede aarde om, opdat de daar in en op zich bevindende wortelen en gewassen aan het rotten komen. Men ploegt bij deze gelegenheid akkers van vijftien voeten breed, en als die eenige maanden gelegen hebben, dan ploegt men op nieuw, en wel zoo, dat de gruppen tusschen de akkers daar komen, waar de meeste verhevenheid van de eersten was. Dit tweede ploegen geschiedt met eene dubbele snede, door dezelfde vore. [a] Na dit ploegen worden de gruppen uitgeworpen, deels, om zoo veel noodig het water af te leiden, deels ook, om met den uitgeworpen grond de onefenheden te vullen; vervolgens kunnen de dennen dadelijk geplant worden; maar wil men die zaaijen, dan moet men het land een halfjaar laten liggen, en zich te schuilen.

Wel is waar is het beter, dat men den bodem, die tot dennen-bosch bestemd is, een paar jaar bebouwt, kunnende men dan ook eiken tusschen de dennen planten of zaaijen. Ik bedoel hier oorden, waar het hout eene behoorlijke waarde heeft. Wil men verder goede en duurzame bomchen hebben, dan moet de bodem geploeg-spit of op volgende wijze omgegraven worden: De arbeider opent eerst eene twee steken wijde en eenen steek diepe groeve en werpt den daar uit komenden grond ter zijde; dan verdiept hij de groeve nog met eenen steek en werpt van dezen den eersten steek, of liever de eerste regel steken ook ter zijde; [b] dan de tweede regel steken werpt hij niet uit, maar graaft die los en verspreidt dezelve over den bodem van de geheele groeve. Nu maakt hij een' aanvang met de tweede groeve, steekt de oppervlakte twee steek breed en één steek diep los en werpt dezelve in de eerste groeve. Dewijl hij nu de tweede groeve nog met eenen steek verdiepen moet, zoo werpt hij daarvan de eerste regel steken van dezen ondergrond over de reeds bijna geheel gevulde eerste groeve; de tweede regel steken graaft hij echter bloot los en breidt dezelve uit over den bodem van dezelfde tweede groeve, die hij nu laatstelijk daargesteld heeft, op gelijke wijze, als hij met de aanleg der eerste groeve gedaan heeft en zoo voort hij voort van groeve tot groeve, tot aan het einde van het geheele veld. Op deze wijze komt de betere aarde tusschen twee dunne lagen van slechtere te liggen, waarvan de bedoeling is, dat geen overtollig water in den goeden grond kan verblijven, maar tot in de daaronder gelegene slechtere moet doordringen. De slechtere grond, die boven ligt, dient alleen tot bedekking [illegible]

[Het vervolg hier nit.]

[a] Het dubbel ploegen van een bunder heidegrond, met twee paarden, vordert 2½ dag. Men arbeidt van den morgens van vijf tot acht, van tien tot twaalf en na den middag van twee uren tot aan den avond, zonder uitscheiden; en alzoo kost het ploegen van een bunder heideveld veertien Brabandsche guldens.

[b] Het uit- en ter zijde werpen geschiedt alleen in den beginne, en bloot, zoo als duidelijk is, om openruimte te erlangen, waar in de grond uit de volgende groeve kan worden geworpen.

De Provinciale Commissie van Onderwijs houdt hare zomer-vergadering op dingsdag den 26 en woensdag den 27sten Julij aanstaande, en herinnert de genen, welke dan wenschen geëxamineerd te worden, dat zij zich vooraf daar toe bij den Schoolopziener van hun district moeten aangeven, met overlegging van eene acte van geboorte en bewijs van goed zedelijk gedrag.

Assen, den 27 Junij 1836.

In naam der Commissie,

G. BENTHEM REDDINGIUS,
Secretaris.

PRIJS-COURANT DER NEDERLANDSCHE EFFECTEN.

Amsterdam, den 28 Junij.

Werk. Schuld 2½ pct.	56⅛ a ⅜	Kans-Biljetten. . . .	24¾ a 25
Ditto 5 pct.	101⅝ a 102½	Amert. Syndicaat.	97⅝ a 98¼

Te Assen, bij C. VAN GORCUM, *Provincialen Drukker.*